

și „pe pământ S-a arătat și cu oamenii a locuit”; împreună cu robii, Stăpânul; împreună cu datornicii, Plătitorul; cu cei risipitori, Mântuirea; cu cei osândiți, Slobozitorul; cu cei deznădăjduți, Nădejdea; cu cei morți, Învierea; cu nerecunoscătorii, Milostivul; cu cei ținuți în temniță, Cel Drept; cu cei vinovați, Cel Nevinovat; cu păcătoșii, Cel fără de păcat; cu nemulțumitorii, Cel ce totdeauna dăruiește îmbelșugare. Ieri prăznuia Betania, azi întreaga Biserică s-a desfătat de prezența lui Dumnezeu; ieri dăruia altora viața, astăzi vine Însuși la moarte; ieri a înviat pe cel (mort) de patru zile, astăzi Se arată Cel (înviat) a treia zi. A înviat pe Lazăr a patra zi, ca să adeverească de mai înainte, învierea cea de obște a firii noastre ce este alcătuită din patru stihii. Dar acolo Marta „se îngrijește și spre multe se silește” simbolizând închinarea Legii Vechi; aici însă Maria șade la picioarele Domnului, închipuind prin dragostea și alipirea de El, Biserica. Acolo, cu șase zile înainte de Paște dă celor două (surori) pe singurul (lor) frate, pa Lazăr cel de a patra zi înviat, cu cele cinci simțiri ale trupului, lăsând să-i fie dezlegate legăturile; acum însă vine să fie legat și vine nu cu pompă, nu cu zgomot, nu înconjurat nevăzut de puterile și stăpânirile cerești, nu șezând pe tron înalt și preaînălțat, nu acoperit de oarecare aripi și roți în chip de foc și cu ochi mulți, nu înfricoșând pe toți prin trâmbițe și minuni, ci în ascuns în firea umană.(...)

Sfântul Evloghie,
Patriarhul Alexandriei, *frescă*

Șade pe mânz, dar nu se desparte de la sânul părintesc. Aici este lăudat de prunci, dar sus este teologhisit de serafimi; intră în Ierusalim, dar nu a părăsit Ierusalimul cel de sus. Și în același timp îl vede pe Ioan și-L întâmpină strigând: „Iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii”.

Să lăudăm și să prăznuim și noi astăzi, nu sărbătorește ci dumnezeiește, ținând stâlpi nu doar în mâini, ci și în suflet și după ce-l albim mai mult decât zăpada, să lepădăm din el toată omorârea hainei vechi, de piele, lepădând orice laudă și îngâmfare. Căci de aceea Împăratul celor fără de trup nu folosește care și oști ca să vină, ci șade pe mânz mic și pricăjit, învățându-te să nu te fălești șezând pe cai și catări care nu au conștiință. Drept aceea, și noi să avem cuget smerit ca și Hristos, ca să ne înălțăm împreună cu El; să lăudăm împreună cu îngerii, să slăvim împreună cu pruncii; să strigăm cu mulțimea ceea ce striga și ea.

Să sălțăm împreună cu Betania; să înviem împreună cu Lazăr din lucrurile morții; să dăntuim împreună cu ierusalimitenii;

să strigăm împreună cu orbii ce au văzut iarăși; să cântăm împreună cu pruncii și bătrânii; să propovăduim împreună cu ucenicii; să așternem ramuri de măslin în calea vieții prin milostenie; să tăiem din mulțimea lucrurilor materiale ale noastre cele multe și să așternem pentru noi înșine milostenia pe cale, care ne spune: „Eu sunt Calea”, ca să aflăm și noi prin ea milă de la ea și să mergem împreună cu ea [milostenie] la Ierusalimul cel de sus. Să intrăm împreună cu ea în biserica cea mare și „cei ce merg înainte și cei ce vin după”; cei ce merg înainte din ceasul al treilea și cei ce vin după, în ceasul al unsprezecelea. Cei dintâi prin fapte, cei de pe urmă prin voință. Să înălțăm toți slavă și mărire lui Hristos, și împreună și Tatălui și Preasfântului și de viață făcătorului Duh și cei dintâi și cei de pe urmă și astfel fie ca să împărțim împreună cu El și să ne îndulcim de bunurile viitoare acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

(Omilie la Duminica Floriilor a
Sfântului Evloghie, Patriarhul Alexandriei)